

Tillægsbetænkning

over forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme.

(Om dækningsafgift).

(Afgivet af udvalget den 15. marts 1967).

Udvalget har holdt et møde efter lovforslagets anden behandling og har modtaget en skriftlig henvendelse fra Erhvervenes fællesudvalg om skattespørgsmål. Henvendelsen er optrykt som bilag til nærværende tillægsbetænkning.

Et *flertal* (socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (venstres medlemmer af udvalget samt Asger Jensen og Fanger) kan fortsat ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Et *andet mindretal* (det radikale venstres medlem af udvalget samt Stæhr Johansen) vil redegøre nærmere for deres stilling ved lovforslagets tredje behandling.

Ove Hansen.	Per Hækkerup, formand.	Erhard Jakobsen.	Egon Jensen.	Hans Lund.
Chr. Rasmussen.	Eigil Schytt.	A. Chr. Andersen.	Alfred Bøgh.	
Enggaard.	Holger Hansen.	Stæhr Johansen.	Fanger.	
Asger Jensen.	Sigsgaard, næstformand.	Kampp.	A. C. Norman.	

Bilag.

ERHVERVENES FÆLLESUDVALG OM SKATTESPØRSMÅL

Den 13. marts 1967.

Erhvervenes fællesudvalg om skatte-spørgsmål, der er nedsat af Danmarks Re-deriforening, Grosserer-Societetets Komité, Håndværksrådet, Industrirådet og Provins-handelskammeret, fremsætter herved en protest mod den foreslåede fordobling af dækningsafgiften og udvidelse af kredsen af afgiftspligtige ejendomme.

Da folkettinget i 1957 vedtog at fiksere og afvikle bygningskatterne, således som det også var foreslået allerede af skattelovs-kommissionen i 1950 og i skattereformfor-slaget af 1954, var det ud fra en almindelig antaget opfattelse af, at beskatning af byg-ningsværdierne er en forældet og urationel skatteform. For de erhvervsdrivende be-tyder bygningskat en omkostningsforøgel-se, der i øvrigt rammer virksomhederne højest uensartet, alt efter hvor store og kost-bare bygninger der udkræves til virksom-hedens udøvelse. Særlig tyngende er byg-ningskat for de fabriks- og andre erhvervs-bygninger, der nyopføres under det stadigt højere omkostningsniveau, hvorved denne beskatning virker hæmmende på udvidelser og moderniseringer. Man betegnede derfor ligefrem bygningskatten som umoralsk og fandt, at den som en skat på investeringer generede produktion og beskæftigelse.

Ikke desto mindre tilsidesatte man i 1961 disse principper, idet man indførte en be-stemmelse om opkrævning af en dæknings-

afgift på maximalt 5 promille på en række byerhvervsjendomme. Forslaget herom blev først fremsat under udvalgsbehandlin-gen af et ejendomsskatteforslag og havde så-ledes ikke været underkastet sædvanlig for-beredelse som lovforslag, ligesom det ikke havde været genstand for 1. behandling i folkettinget. Hensigten med afgiften var — som også betegnelsen dækningsafgift viser — alene at give kommunerne adgang til at opnå kompensation for visse udgifter, som antoges at blive påført dem af byerhvervs- ejendomme i kommunen (vedligeholdelse af veje, parkeringspladser o. l.).

Ved den nu foreslåede fordobling af dæk-ningafgiften til 10 promille forlader man ud-giftsdækningsprincippet og ændrer dæknings-afgiften til at være en særlig bygningskat på erhvervsjendomme, hvis kreds endda udvides betydeligt. Herved genindfører man i realiteten den bygningsbeskatning, man for kun få år siden brød staven over.

Denne nye byrde vil virke meget tyngende især på de nye produktionsbygninger i by-ernes omegn, og den pålægges dem side-løbende med den meget store forhøjelse af grundskatterne, som er en følge af de ved den 13. alm. vurdering pr. 1. august 1965 konstaterede grundværdiforhøjelser.

Fællesudvalget anmoder derfor folketin-get om ikke at gennemføre den foreslåede for-højelse.

Ejler Rasmussen.

/ Jacob la Cour.

Til folketingsudvalget vedrørende lovforslag
nr. 109 om ændring i lov om den kommunale
ejendomsbeskatning (dækningsafgiften).